

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Sýkorové a soudkyň JUDr. Ivany Hesové a JUDr. Aleny Bílkové ve věci

žalobce: **Miroslav S.**, narozený dne xxx
bytem xxx, xxx
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Janem Boučkem
sídlem Opatovická 1659/4, 110 00 Praha 1

proti

žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 427/16, 128 00 Praha 2
za níž jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

o nemajetkovou újmu

k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 20. července 2020,
č. j. 18C 264/2015-233,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se** v zamítavém výroku o věci samé (výrok III.) **potvrzuje**, ve výroku o nákladech řízení (výrok IV.) **se mění** tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení před soudem prvního stupně, před odvolacím a dovolacím soudem ve výši 39 264,50 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám advokáta Mgr. Ing. Jana Boučka.

- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované náklady odvolacího řízení ve výši 600 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalované zaplatit žalobci úroky z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 55 125 Kč od 25. 9. 2015 do 23. 6. 2016, to vše do 15 dnů od právní moci rozsudku (výrok I.) a dále žalované uložil zaplatit žalobci částku 15 750 Kč s úroky z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 25. 9. 2015 do zaplacení, to vše do 15 dnů od právní moci rozsudku (výrok II.). Ohledně částky 79 125 Kč s příslušenstvím byla žaloba zamítnuta (výrok III.) a žalované bylo uloženo zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 24 684 Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho právního zástupce.
2. Takto soud rozhodl o žalobě, kterou se žalobce domáhal náhrady nemajetkové újmy ve výši 150 000 Kč s tvrzením, že byl trestně stíhán ve věci vedené u Okresního soudu ve Znojmě pod sp. zn. 17T 146/2009 a rozsudkem ze dne 24. 11. 2014 byl obžaloby zproštěn. Proti rozsudku podal nejvyšší státní zástupce dovolání a věc byla dne 18. 8. 2015 postoupena Nejvyššímu soudu České republiky. Ke dni podání žaloby řízení přesáhlo 6 let a 3 měsíce, věc nebyla složitá, žalobce se od počátku bránil nesmyslnému trestnímu stíhání, význam předmětu řízení byl zvýšený. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby, při mimosoudním projednání uplatněného nároku uznala, že trestní řízení bylo nepřiměřeně dlouhé a žalobci vznikla nemajetková újma a z tohoto titulu mu poskytla zadostiučinění ve výši 55 125 Kč. Ohledně této částky s příslušenstvím bylo usnesením soudu prvního stupně řízení zastaveno.
3. Soud prvního stupně ve věci rozhodl rozsudkem ze dne 9. 1. 2017, č. j. 18C 264/2015-113, jímž uložil žalované zaplatit žalobci úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 55 125 Kč od 25. 9. 2015 do 23. 6. 2016 a zamítl žalobu ohledně částky 94 875 Kč s příslušenstvím. Rozsudek soudu prvního stupně byl potvrzen rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 21. 6. 2017, č. j. 28Co 133/2017-158. Oba rozsudky byly k dovolání žalobce zrušeny rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 25. 9. 2019, č. j. 30Cdo 5117/2017-191, s tím, že zvýšený význam řízení pro žalobce je nutno zohlednit v rámci v úvahy, jakým způsobem se procentně upraví základní částka jeho peněžitého odškodnění.
4. Soud prvního stupně provedl dokazování obsahem spisu Okresního soudu ve Znojmě, sp. zn. 17T 146/2009, jehož obsah nebyl mezi účastníky sporným. Uzavřel, že usnesením ze dne 22. 5. 2009 zahájil policejní orgán trestní stíhání žalobce pro podezření ze spáchání trestného činu zvýhodňování věřitele ve spolupachatelství, rozsudkem Okresního soudu ve Znojmě ze dne 24. 11. 2014 byl žalobce zproštěn obžaloby, odvolání státního zástupce odvolací soud zamítl, Nejvyšší soud odmítl dovolání nejvyššího státního zástupce a řízení bylo pravomocně skončeno dne 24. 3. 2015. Namítané řízení trvalo 6 let a 3 měsíce, dne 24. 3. 2015 žalobce u žalované předběžně uplatnil nárok na náhradu zadostiučinění a žalovaná na základě stanoviska ze dne 20. 6. 2016 mu z tohoto titulu přiznala částku 55 125 Kč, kterou zaplatila dne 23. 6. 2016. Dále se soud prvního stupně zabýval kritérii § 31a odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád) - dále jen zákon. Pokud jde o složitost řízení, soud vycházel ze zjištění, že namítané řízení bylo vedeno proti dvěma obviněným, přihlásilo se 48 poškozených, bylo prováděno množství listinných důkazů a mnoho výslechů svědků a bylo vypracováno několik znaleckých posudků, včetně jejich doplňování. Ve věci rozhodoval 2x soud prvního stupně, 2x odvolací soud a 1x rozhodoval

Nejvyšší soud České republiky. Žalobce se na délce řízení nepodílel ani v negativním ani v pozitivním slova smyslu. Soud prvního stupně se zabýval žádostmi obhájce o odročení hlavních líčení a uzavřel, že se žalobce na délce řízení nepodílel. Trestní řízení má obecně pro účastníky zvýšený význam. Žalobce byl původně stíhán pro trestný čin zvýhodňování věřitele a hrozil mu trest odnětí svobody v délce 6 měsíců až 3 léta, byl nepravomocně shledán vinným z trestného činu podvodu a byl odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu tří let. Ohledně žalobce probíhalo souběžně jako proti obviněnému jiné soudní řízení u Okresního soudu ve Znojmě pod sp. zn. 17T 74/2009 a žalobce byl odsouzen rozsudkem ze dne 1. 10. 2009 k podmíněnému trestu odnětí svobody za trestný čin podvodu a byl mu uložen peněžitý trest. Nebylo však prokázáno, že žalobce by byl osobou recidivující, opakovaně trestně stíhanou, která je účastníkem mnoha soudních sporů a z tohoto důvodu by případný význam řízení bylo pro něho možno hodnotit jako nižší. Nebylo ani prokázáno, že žalobce by byl osobou s vyšší trestní zkušeností, a proto soud k souběžně vedenému trestnímu řízení nepřihlížel. V namítaném řízení soud zjistil ojedinělý, ale časově významný průtah od 14. 11. 2011 do 28. 11. 2012, jinak soudy postupovaly plynule.

5. Soud konstatoval, že v namítaném řízení došlo k porušení práva žalobce na projednání věci v přiměřené lhůtě s ohledem na délku řízení trvající 6 let a 3 měsíce a vznikla mu nemajetková újma, kterou je nutno odškodnit v penězích. Soud vycházel ze základní částky 15 000 Kč za 1 rok řízení, za první 2 roky polovina. Základní částka představuje 78 750 Kč, ta byla navýšena o 20 % za zvýšený význam řízení pro žalobce, částka byla poté snížena s ohledem na skutkovou a procesní složitost věci a počet stupňů soudní soustavy vždy o 10 %, tedy celkem o 30 %. Výsledná výše odškodnění činí 70 875 Kč, žalovaná žalobci již vyplatila 55 125 Kč, byla mu proto přiznána ještě částka 15 750 Kč s příslušenstvím a ve zbytku byla žaloba zamítnuta. Zároveň bylo přihlídnuto k řízení vedenému u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 19C 262/2015, v němž byl projednáván nárok jiného žalobce (spoluobviněného v daném trestním řízení), pravomocně mu bylo přiznáno odškodnění ve výši 66 937,50 Kč. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 1 o. s. ř.
6. Proti tomuto rozsudku se odvolal žalobce, který brojil proti výroku II. a III. (zřejmě míněno výrok III. a IV.). Namítal, že přiznané zadostiučinění je nízké, soud se vůbec nezabýval tím, zda jsou splněny podmínky pro navýšení základní částky. To, že věc byla projednávána na několika stupních soudní soustavy, vyplývá výlučně z postupu orgánů činných v trestním řízení a nikoliv žalobce. Orgány činné v trestním řízení, především Okresní soud ve Znojmě, zatížily řízení průtahy a soud průtahy nepenalizuje, což je v rozporu s § 31a odst. 3 písm. d) zákona, ale penalizuje žalobce snížením základní částky za to, že si jeho zástupce dovolil 2x požádat soud o odročení nařízeného termínu jednání. Tento jeho postup neměl na celkovou délku řízení přitom žádný vliv. Orgány činné v trestním řízení se v namítaném řízení od počátku hrubě mýlily v posouzení věci, což bylo fatální. Přípravné řízení trvalo zanedbatelnou dobu a soud pak pracoval se zjevnými průtahy. Žalobce odkázal na stanovisko Nejvyššího soudu sp. zn. Cpjn 206/2010 ve vztahu k postupu orgánů veřejné moci a dále akcentoval, že soud prvního stupně bagatelizoval věc tím, že řízení pro žalobce nemělo zvýšený význam, což popírá presumpci zvýšeného významu daného judikaturou soudů vyšší instance. Trval na tom, že namítané řízení nebylo složité, žalobci byla věc z přípravného řízení předložena jako hotová. Nesouhlasil ani s výrokem o nákladech řízení, který považoval za nepřezkoumatelný. Z těchto důvodů navrhl, aby odvolací soud změnil rozsudek soudu prvního stupně a přiznal mu náklady řízení. V doplnění odvolání žalobce akcentoval významný průtah v namítaném řízení v délce jednoho roku v souvislosti s vypracováním znaleckého posudku, za což nese odpovědnost stát. Tyto průtahy právě způsobily celkovou nepřiměřenou délku řízení, což nebylo soudem prvního stupně, v rozporu s judikaturou, náležitě hodnoceno. Stejně tak soud dostatečně nepřihlédl k nesprávnému postupu státního zástupce i

soudu prvního stupně v namítaném řízení, který byl odvolacím soudem označen za vadný. Na tento postup dopadá rozsudek Nejvyššího soudu České republiky, sp. zn. 30Cdo 1433/2020, který řešil otázku zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost. V namítaném řízení státní zástupce opakovaně podával odvolání, což je nutno zohlednit při odškodnění. Žalobce podal pouze jedno odvolání, které bylo důvodné.

7. Žalovaná navrhla potvrzení napadeného rozsudku v zamítavém výroku o věci samé a ve výroku o nákladech řízení.
8. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek i řízení mu předcházející v mezích podaného odvolání (§ 212, § 212a, § 214 odst. 1 o. s. ř.), a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
9. Odvoláním žalobce byl napaden zamítavý výrok o věci samé (výrok III.) a výrok o nákladech řízení (výrok IV.). Vyhovující výroky o věci samé (výrok I. a II.) nebyly odvoláním napadeny a nabyly samostatně právní moci (§ 206 odst. 2 o. s. ř.).
10. V řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 19C 262/2015 byl projednáván nárok jiného žalobce, který byl spoluobviněným v namítaném trestním řízení vedeném u Okresního soudu ve Znojmě pod sp. zn. 17T 146/2009. Ve věci bylo rozhodnuto rozsudkem soudu prvního stupně ze dne 27. 2. 2018, č. j. 19C 262/2015-128, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 14. 11. 2018, č. j. 55Co 302/2018-298. Soud prvního stupně vycházel z délky namítaného řízení 6 let a 7 měsíců, základní částka představovala 94 917 Kč, byla snížena o 30 % z důvodu složitosti věci, zvýšena o 30 % pro zvýšený význam řízení pro žalobce a snížena o 5 % za podíl žalobce na délce řízení. Celková výše odškodnění měla činit 90 171 Kč, odvolací soud zvýšený význam řízení pro žalobce hodnotil 20 %, jinak procentuální modifikaci základní částky aproboval a za přiměřené odškodnění považoval částku 66 937,50 Kč. Rovněž v případě tohoto žalobce ho žalovaná již odškodnila částkou 55 125 Kč.
11. Soud prvního stupně provedl potřebné dokazování, náležitě zjistil skutkový stav věci a tu posoudil správně i po stránce právní. Na odůvodnění napadeného rozsudku lze odkázat a odvolací soud se se závěry tam uvedenými ztotožňuje. Poté, co ve věci rozhodl Nejvyšší soud, který předchází rozhodnutí soudu prvního stupně i odvolacího soudu zrušil, se soud prvního stupně podrobně zabýval otázkou zvýšeného významu řízení pro žalobce. Není proto důvodná odvolací námitka žalobce, že soud prvního stupně věc bagatelizoval a neshledal pro něho zvýšený význam namítaného řízení. Z odůvodnění napadeného rozsudku vyplývá zcela jednoznačně, že soud vycházel z délky namítaného řízení 6 let a 3 měsíce, dospěl k závěru, že žalobci vznikla nemajetková újma, kterou je třeba odškodnit v penězích a částka ve výši 55 125 Kč, kterou mu z tohoto titulu žalovaná již poskytla, je nedostačující. Soud přiznal za 1 rok namítaného řízení 15 000 Kč, za první 2 roky polovinu a základní částka byla vypočtena ve výši 78 750 Kč, s čímž lze souhlasit. Základní částka vychází z celkové délky nepřiměřeně dlouho trvajícího řízení (srovnej rozsudky Nejvyššího soudu České republiky ze dne 5. 10. 2010, sp. zn. 30Cdo 4761/2009, ze dne 24. 11. 2010, sp. zn. 30Cdo 4923/2009).
12. Při aplikaci § 31a odst. 1 zákona je nutno mít na paměti, že je jím realizováno právo na nápravu porušení práva či svobody přiznané Úmluvou ve smyslu jejího čl. 13, a proto musí soudy poskytnout nápravu v takovém rozsahu, v jakém by byla poskytnuta Evropským soudem pro lidská práva, za přihlídnutí ke kritériím, která Evropský soud pro lidská práva považuje za významná, resp. v rozsahu, který by Evropský soud pro lidská práva hodnotil za dostačující (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 3. 11. 2010, sp. zn. 30Cdo 3930/2009). Nejvyšší soud přitom pro poměry České republiky považuje za přiměřené, jestliže se základní

částka, z níž se při určování výše přiměřeného zadostiučinění vychází, pohybuje v rozmezí mezi 15 000 Kč až 20 000 Kč za první dva roky, a dále pak za každý další rok řízení, v prvních dvou letech trvání řízení jde o částky poloviční.

13. Je-li vyčíslena základní částka, pak tuto částku je možné snížit či zvýšit v závislosti na zjištěných okolnostech případu vztahujících se ke skutečnostem uvedeným v § 31a odst. 3 zákona (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 4. 11. 2010, sp. zn. 30Cdo 2301/2009). Soud prvního stupně pro zvýšený význam řízení, který se v tomto případě presumuje, navýšil částku o 20 % ve smyslu § 31a odst. 3 písm. e) zákona, s čímž se odvolací soud ztotožňuje. Stejně tak lze souhlasit s tím, že je namístě snížit základní částku o celkem 30 % pro složitost věci dle § 31a odst. 3 písm. b) zákona, která byla rozhodována opakovaně na několika stupních soudní soustavy. Je nutno vzít v úvahu zejména složitost skutkovou (rozsah tvrzených skutečností a z toho vyplývající rozsah prováděného dokazování a různorodost užitých důkazních prostředků, tj. výslechy mnoha svědků, znalecké posudky, výslechy znalce apod.), složitost právního posouzení z hlediska aplikační a interpretační a též složitost procesní. Byla-li věc posuzována na více stupních soudní soustavy, pak přirozeně narůstá délka řízení, což se musí projevit v odpovídajícím snížení základní částky. Žalobce subjektivně hodnotil namítané řízení jako jednoduché, čemuž však neodpovídá obsah trestního spisu a ani to, že se přihlásilo 48 poškozených, bylo slyšeno mnoho svědků, bylo vypracováno několik znaleckých posudků včetně doplňků a výsledku znalců (v průběhu řízení znalec zemřel). Odkaz žalobce na judikaturu Nejvyššího soudu České republiky, podle níž za prodlevy při zpracování znaleckého posudku odpovídá stát, není v tomto případě namístě. To, že žalobce nesouhlasil s postupem soudu v trestní věci neznamená bez dalšího, že postup orgánu veřejné moci dle § 31a odst. 3 písm. d) zákona způsobil neodůvodněné průtahy. Soud prvního stupně měl na věc jiný právní názor než soudy vyšších stupňů, nebylo však zjištěno, že by nerespektoval závazný právní názor či vydával nepřezkoumatelná rozhodnutí, jak má na mysli rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 5. 10. 2010, sp. zn. 30Cdo 1328/2009. Stejně tak není důvodná odvolací námitka, že soud prvního stupně žalobce penalizoval za jeho postup v trestním řízení ve smyslu § 31a odst. 3 písm. c) zákona. Soud prvního stupně ve skutečnosti vůbec nepřihlédl k tomu, že vůči žalobci probíhalo souběžně jiné soudní řízení u Okresního soudu ve Znojmě v jiné trestní věci a nepovažoval ho tak za osobu opakovaně trestně stíhanou.
14. Postup soudu prvního stupně nevybočuje ani z požadavků § 13 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník - dále jen o. z., neboť ohledně nároku dalšího spoluobviněného ve stejném trestním řízení Obvodní soud pro Prahu 2 rozsudkem ze dne 20. 7. 2020, č. j. 18C 264/2015-233, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 14. 11. 2018, č. j. 55Co 302/2018-298, rozhodl obdobně.
15. Odvolací námitka ve vztahu k výroku o nákladech řízení je důvodná. Výše nákladů procesně úspěšného žalobce činí 39 264,50 Kč (9,5 úkonů po 3 100 Kč dle § 9 odst. 4 písm. a/ § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. - dále jen advokátní tarif - AT, převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, písemné podání ze dne 30. 12. 2015, vyjádření ze dne 15. 3. 2016, podání ze dne 23. 6. 2016, vyjádření k částečnému zpětvzetí ze dne 12. 10. 2016 /půl úkonu/, účast při ústním jednání dne 9. 1. 2017, podání odvolání, účast na odvolacím jednání dne 21. 6. 2017, podání dovolání a účast na jednání před soudem prvního stupně dne 20. 7. 2020 /9,5x 3 100 = 29 450 Kč, 10x 300 Kč dle § 13 odst. 4 AT = 3 000 Kč a 21 % DPH dle § 137 odst. 3 písm. a/ o. s. ř. ve výši 6 814,50 Kč). Celkové náklady představují částku 39 264,50 Kč.
16. Z výše uvedených důvodů byl napadený rozsudek v zamítavém výroku o věci samé jako správný potvrzen (§ 219 o. s. ř.) a ve výroku o nákladech řízení byl změněn a jejich výše byla stanovena částkou 39 264,50 Kč (§ 221a o. s. ř.), neboť řízení probíhalo před soudem prvního stupně, před soudem odvolacím i dovolacím.

17. Výrok o nákladech odvolacího řízení je odůvodněn § 224 odst. 1 o. s. ř. a § 142 odst. 1 o. s. ř., neboť procesně úspěšné žalované v této fázi řízení vznikly náklady ve výši 600 Kč (dva úkony po 300 Kč dle § 151 odst. 3 o. s. ř. a § 2 odst. 3 vyhl. č. 254/2015 Sb.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je** přípustné dovolání do dvou měsíců od jeho doručení u soudu prvního stupně k Nejvyššímu soudu České republiky, za podmínek § 237 o. s. ř., o přípustnosti dovolání rozhodne dovolací soud.

Praha 27. ledna 2021

JUDr. Věra Sýkorová v. r.
předsedkyně senátu